

[Tinning]

Men jeg synes egentlig, at hr. Bernhard Baunsgaard om muligt skulle løfte lidt af sløret for, hvad det egentlig er, der får hr. Bernhard Baunsgaard til meget at håbe, at Københavns amt vil tage sine beslutninger op til revision. Jeg kan ikke se, at hr. Bernhard Baunsgaard har noget som helst at have sit håb i.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det, jeg grunder mit håb på, er de pæne ord, der bl.a. blev anvendt af socialdemokratiets ordfører om Fiolteatret. Hr. Tinning ved jo udmærket, at i det øjeblik, socialdemokraterne i Københavns amt har samme indstilling som den socialdemokratiske ordfører her, at man bør bevare Fiolteatret, er der et flertal i Københavns amt for at bevare Fiolteatret.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Københavns amt stod over for forskellige muligheder, dvs. nedskæringer forskellige steder efter det budgetforlig, man havde indgået under indtryk af de barske vilkår, man har budt bl.a. Københavns amt, men naturligvis også andre amter. Der er lavet et forlig, og efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, er det et forlig, som der ikke kan røkes noget ved, og det vil sige, at vi står i den situation, at gør vi ikke noget og følger man indstillingen fra landsdelsscenen, så bliver Fiolteatret lukket.

Derfor er det meget enkelt for hr. Bernhard Baunsgaard og for mig og for folketinget: det drejer sig om at sige ja eller nej til, om Fiolteatret skal eksistere. Det er vores mulighed at sige ja, og vi kan også sige nej ud fra betragtninger om manglende offervilje el. lign. Nu var tiderne måske lidt anderledes, da man lavede teaterloven i sin tid, og man kan godt forstå, at det kommunale selvstyres offervilje nødvendigvis må være blevet noget mindre, for det, man bruger mere på kultur, skal man så tage fra områder, hvor mennesker måske direkte er i nød. Det skal vi jo ikke glemme.

Men spørgsmålet for os er meget enkelt: ja eller nej til Fiolteatrets fortsatte eksistens?

Og det er jo også det spørgsmål, som er stillet til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal gerne medgive hr. Bernhard Baunsgaard, at socialdemokratiet ind imellem kan spænde over så mange synspunkter, at det kan være vanskeligt at overskue og vanskeligt at forstå, at de skulle kunne trives inden for samme parti.

Ikke desto mindre mener jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard vel er en af dem, som skulle have langt de bedste forudsætninger for at forstå netop sådan en situation, at man inden for det samme parti, tit hos den samme person, har synspunkter, som spænder utrolig vidt.

Og jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, end ikke hr. Bernhard Baunsgaard, der i ramme alvor tror, at fordi hr. Ole Espersen nu står og siger nogle ting, så ændrer man holdninger i den socialdemokratiske gruppe i Københavns amt. Jeg kan ikke huske det, men hr. Bernhard Baunsgaard har trods alt færdedes nogle år i dansk politik og må vel have fået en fornemmelse af nogle af de mere enkle færdselsregler.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jo, jeg kunne såmænd godt finde eksempler på, at man har taget sådan noget op til revision, efter at man har diskuteret sagen med folketingsgruppen. Det er lykkedes for adskillige partier her at tale sig frem til en bedre situation, efter at der lokalt er truffet en beslutning, som indebærer konsekvenser, som ikke er rimelige.

Må jeg sige til hr. Ole Espersens bemærkning om, at det er os, der har afgørelsen, at vi har den, hvis vi vil ødelægge det princip, som Niels Matthiasen byggede sin teaterlov på, nemlig at det afgørende er, at der er et ønske, et behov på stedet og en offervilje på stedet. Hvis vi ser væk fra det, kan vi bestemme. Det var jo nærmest det, regeringen foreslog for 1½ år siden. Da var hr. Ole Espersen, SF, de radikale og VS enige om, at det skulle fortsat være det lokale, der var afgørende. Og det helt pinlige for Københavns amt er jo, at budgettet til teaterdrift er